

Představa, že pro ekonomiku bude v budoucnu ministr školství důležitější než ministr obchodu se zdá na první pohled absurdní. Moderní hospodářství i sociální procesy jsou nicméně podmíněné globalizací, která klade nebývalé nároky na individuální schopnosti adaptace, komunikace a mobility. To s sebou nese i potřebu celoživotního učení, protože životní úspěch každého jednotlivce na celém světě dnes vyžaduje měnit profesi několikrát za život nebo se vyrovnat s rychlými proměnami kvalifikace, kterou získal během školního vzdělání.

Evropská unie na tyto výzvy odpověděla v roce 2000 Lisabonskou strategií s jejími třemi pilíři – ekonomickým, sociálním a životního prostředí. Těmito třemi pilíři se potřeba celoživotního učení promítá v různých souvislostech. Pro pedagogiku je zásadní výzvou získávání klíčových kompetencí, které celoživotní učení v moderní době umožní.

V České republice se v souvislosti s otevíráním země světové ekonomice a přistupováním do Evropské unie byla přijala celá řada školských dokumentů, jejichž implementací se má výrazným způsobem posunout schopnost jednotlivců uplatnit se na soudobém trhu práce. Tyto schopnosti jsou ve skutečnosti klíčové kompetence. Vztahem klíčových kompetencí ke školské politice v ČR a pedagogickým a psychologickým předpokladům jejich získávání v procesu výuky se věnuje tato diplomová práce. Neklade si za cíl zohlednit všechny souvislosti výše uvedených problémových okruhů. Její ambicí je zmapovat obecně přijímané úkoly školské politiky v ČR a to i evropském kontextu. Základní kompetencí a podmínkou pro získávání kompetencí ostatních je čtenářská gramotnost v širším slova smyslu. Čtenářská gramotnost je pojednána především z didaktického hlediska. Právě v tomto spojení se může v praxi projevit rozpor mezi požadavky školské politiky a omezeními praxe vyplývajícími z psychologických a sociálních daností. Práce proto obsahuje i krátké ilustrativní empirické šetření, které právě tuto vazbu dokresluje.